

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αριθμ. Πρωτ.	4960
Παραρτ. Καταθέσεις	25.11.14

25/10/2014

Ερώτηση

Προς τον κ. Υπουργό Εσωτερικών

Θέμα: Αδικαιολόγητη ταλαιπωρία υφίστανται έξι εν ενεργεία Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Στις 20/10/2014 κλήθηκαν σε απολογία έξι πρώην μέλη της Οικονομικής Επιτροπής και νυν Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου Θεσσαλονίκης για σοβαρή παράβαση καθήκοντος από βαριά αμέλεια. Σύμφωνα πάντα με το κατηγορητήριο της απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης οι συγκεκριμένοι Δημοτικοί Σύμβουλοι με τις αριθμ. 1881/18.12.2013 και 1933/27.12/2013 αποφάσεις της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Θεσσαλονίκης ενέκριναν τη μη άσκηση ένδικων μέσων κατά της Απόφασης 2844/ 8.11.2013 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, την παράσταση του Δήμου Θεσσαλονίκης κατά της συζήτησης της αγωγής και την αποδοχή της αγωγής των εναγόντων, χωρίς καμία αιτιολογία για την διαφύλαξη και προάσπιση των συμφερόντων του Δήμου και παρά τη σαφή αντίθεση με τις διατάξεις του Συντάγματος.

Το σκεπτικό, όμως, της απόφασης της τότε Οικονομικής Επιτροπής και κατ' επέκταση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Θεσσαλονίκης έχει ως εξής:

1. Κατά τη συζήτηση της αγωγής στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ο Δήμος Θεσσαλονίκης παραστάθηκε και εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, καταθέτοντας το αντίστοιχο αποδεικτικό υλικό, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 1421/09.10.2013 ομόφωνη απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του [9 ψήφοι υπέρ, καμία κατά], η οποία λήφθηκε με βάση και την υπ' αριθ. πρωτ. 3085/78576/02.10.2013 γνωμοδότηση – εισήγηση της Διεύθυνσης Νομικής Υποστήριξης του Δήμου.

2. Με την ανωτέρω υπ' αριθ. 1421/09.10.2013 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου, δεν είχε προαποφασισθεί η μη άσκηση ενδίκων μέσων, αλλά παρασχέθηκε (με βάση και τις υπ' αριθ. 1312/2013 και 1416/2013 αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου) στον πληρεξούσιο Δικηγόρο του Δήμου εντολή να αποδεχθεί την αγωγή κατ' άρθρο 298 ΚΠολΔ, για λόγους που αφορούσαν την ανάγκη διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας των δημοτικών υπηρεσιών και την αποτροπή της αποδιοργάνωσης και παράλυσής τους από την τυχόν απομάκρυνση εργαζομένων, που στελεχώνουν ζωτικές οργανικές μονάδες.

3. Ειδικότερα, κατά τη συζήτηση της αγωγής στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ο Δήμος αποδέχθηκε ότι οι εναγόντες καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των υπηρεσιών αυτού. Αυτή ακριβώς ήταν και η αλήθεια, όπως προκύπτει και από τις Υπηρεσιακές «βεβαιώσεις προϋπηρεσίας», τις οποίες επικαλέσθηκε και προσκόμισε στο δικαστήριο ο εναγόμενος Δήμος κατά την εκδίκαση της συγκεκριμένης αγωγής και από τις οποίες προέκυπτε η πραγματική και νομική κατάσταση για όλους ανεξαιρέτως τους εναγόντες και για κάθε έναν από αυτούς ατομικά. Ο Δήμος δεν ήταν φυσικά

δυνατό να προβάλει ψευδείς ισχυρισμούς ενώπιον δικαστηρίου. Ούτε ήταν δυνατό να σιωπήσει εντελώς, υποπίπτοντας σε παράβαση του καθήκοντος αληθείας και της θεμελιώδους δικονομικής αρχής της καλόπιστης διεξαγωγής της δίκης.

4. Σημειώνεται ότι ο Δήμος, όταν μετέχει ως διάδικος σε οιαδήποτε δίκη, έχει εκ του νόμου υποχρέωση να τηρεί το καθήκον αληθείας και τις λοιπές θεμελιώδεις δικονομικές αρχές που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες. Με βάση τις ως άνω αρχές, ο Δήμος είναι υποχρεωμένος να απαντά με ακρίβεια, σαφήνεια και ειλικρίνεια ως προς τη βασιμότητα ή μη των πραγματικών ισχυρισμών των εκάστοτε αντιδίκων του, αποφεύγοντας διφορούμενες, ασαφείς ή, πολύ περισσότερο, παραπλανητικές εκφράσεις. Συνεπώς, όταν ο Δήμος, ανταποκρινόμενος στις ως άνω νόμιμες υποχρεώσεις του, «συνομολογεί ισχυρισμούς», απαντά δηλαδή θετικά ως προς την αλήθεια πραγματικών ισχυρισμών αντιδίκων του, όπως και όταν αποφεύγει αντιφατικές συμπεριφορές και τηρεί την αρχή της καλόπιστης συμμετοχής στη δίκη, εκπληρώνει νόμιμο υπερκείμενο καθήκον του και δεν βλάπτει το δημόσιο συμφέρον, το οποίο, αντίθετα, υπηρετεί πλήρως.

5. Με την υπ' αριθ. 2844/08.11.2013 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και για τους σ' αυτή αναφερόμενους νομικούς και πραγματικούς λόγους η αγωγή έγινε δεκτή ως παραδεκτή, νόμιμη και ουσιαστικά βάσιμη για όλους τους πεντακόσιους ενενήντα εννέα (599) ενάγοντες και τους δικαίωσε πλήρως. Ειδικότερα, με την ως άνω απόφαση αναγνωρίσθηκε ότι οι ενάγοντες συνδέονται με το Δήμο Θεσσαλονίκης με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, αναγνωρίσθηκε η ακυρότητα των απολύσεων των εναγόντων και υποχρεώθηκε ο εναχθείς Δήμος να τους απασχολεί, δυνάμει συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, «στη θέση, με την ειδικότητα και με τις αποδοχές που αντιστοιχούν εκ του νόμου με την υπηρεσιακή τους ένταξη και εξέλιξη, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών τυπικών τους προσόντων».

6. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο στήριξε την ως άνω κρίση του στις εξής ειδικότερες παραδοχές και αιτιολογίες: Ότι οι ενάγοντες, για την παροχή της εργασίας τους στο Δήμο Θεσσαλονίκης, «τελούσαν σε προσωπική και νομική εξάρτηση» από αυτόν, η δε εξάρτηση αυτή «εκδηλωνόταν με το δικαίωμα του εναγομένου να ασκεί τον έλεγχο και την εποπτεία ως προς τον τόπο, το χρόνο και τον τόπο παροχής της εργασίας και την επιμελή εκτέλεσή της από τους ενάγοντες και με την υποχρέωση των τελευταίων να συμμορφώνονται στις αναγκαίες εντολές και οδηγίες του». Ότι οι ενάγοντες απασχολήθηκαν από το Δήμο Θεσσαλονίκης «για την κάλυψη συνήθων, τρεχουσών, απολύτως τακτικών, προβλέψιμων και υπαρχουσών αναγκών αυτού, μόνιμης, πάγιας και διαρκούς προοπτικής, συναρτημένων και σχετικών προς τις ανάγκες που εξυπηρετεί παράλληλα και το μόνιμο προσωπικό των υπηρεσιών του». Ότι, δηλαδή, οι ενάγοντες, «κάλυπταν πάγιας και διαρκείς ανάγκες του εναγομένου, σε θέσεις μόνιμων υπαλλήλων, υπό τις εντολές και οδηγίες του τελευταίου και των αρμοδίων οργάνων του, και ήταν υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται σε αυτά, δεχόμενοι τον έλεγχο τους για την επιμελή εκτέλεση της εργασίας τους, και να προσέρχονται στα καθήκοντά τους καθημερινά σε συγκεκριμένο ωράριο, όπως οι μόνιμοι υπάλληλοι του εναγομένου». Ότι ο Δήμος Θεσσαλονίκης «αποσκοπούσε σε αυτή καθεαυτή την απασχόληση των εναγόντων για την κάλυψη των παγίων και διαρκών αναγκών του, δεδομένου ότι το μόνιμο προσωπικό του δεν επαρκεί για την κάλυψη αυτών». Και, τέλος, ότι ο Δήμος Θεσσαλονίκης, «μετά τη λήξη των τελευταίων διαδοχικών συμβάσεων, που έλαβε χώρα για άλλους ενάγοντες το έτος 2010 και για άλλους ενάγοντες το έτος 2011, έπαυσε να αποδέχεται την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία τους».

7. Η συγκεκριμένη δικαστική απόφαση, όπως προκύπτει τόσο από το σκεπτικό όσο και από το διατακτικό της, δεν προχώρησε σε «μετατροπή» συμβάσεων έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου, αλλά σε νομικό χαρακτηρισμό του είδους της πραγματικής σχέσης που συνέδεε το Δήμο με τα συγκεκριμένα πρόσωπα και σε διάγνωση των εννόμων συνεπειών που προκύπτουν αντανakλαστικά από τον ως άνω χαρακτηρισμό. Ειδικότερα, με την ανωτέρω δικαστική απόφαση, αναγνωρίσθηκε η εξ υπαρχής φύση των επίδικων συμβάσεων ως συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και δεν «μετατράπηκαν» αυτές σε αορίστου χρόνου, κατά οιαδήποτε παράβαση των διατάξεων του άρθρου 103 § 8 εδ. γ' και δ' του Συντάγματος ή του άρθρου 21 του ν. 1290/1994.

8. Στη συνέχεια, ο Δήμος Θεσσαλονίκης άσκησε εμπρόθεσμα και νομότυπα κατά της ως άνω αποφάσεως, η οποία του επιδόθηκε την 02.12.2013, την από 23.12.2013 με αριθ. κατάθ. 7705/30.12.2013 έφεση για είκοσι εννέα (29) μόνο από τους νικητές ενάγοντες, με βάση τις υπ' αριθ. 1881/18.12.2013 και 1933/27.12.2013 ομόφωνες αποφάσεις της Οικονομικής Επιτροπής του [5 ψήφοι υπέρ καμιά κατά, η πρώτη και 7 ψήφοι υπέρ καμιά κατά, η δεύτερη], οι οποίες στηρίχθηκαν, μεταξύ άλλων, και στις υπ' αριθ. πρωτ. 4008/103619/17.12.2013 και 4008α/27.12.2013 γνωμοδοτήσεις της Διεύθυνσης Νομικής Υποστήριξης του Δήμου.

9. Επιπλέον, ο Δήμος Θεσσαλονίκης άσκησε εμπρόθεσμα και νομότυπα κατά της ως άνω αποφάσεως και την από 30.01.2014 με αριθ. κατάθ. 09/31.01.2014 αίτηση αναιρέσεως για άλλους δέκα (10) από τους νικητές ενάγοντες, με βάση τις υπ' αριθ. 90/29.01.2014 και 139/05.02.2014 αποφάσεις της Οικονομικής Επιτροπής του, για τη διαμόρφωση του περιεχομένου των οποίων λήφθηκαν υπόψη, μεταξύ άλλων, οι υπ' αριθ. πρωτ. 281/27.01.2014 και 358/7375/31.01.2014 γνωμοδοτήσεις - εισηγήσεις της Διεύθυνσης Νομικής Υποστήριξης του Δήμου.

10. Στη συνέχεια, έλαβαν χώρα τα εξής περιστατικά: Με την υπ' αριθ. πρωτ. 12870 + 11806/18.02.2014 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης ακυρώθηκαν οι επίμαχες υπ' αριθ. 1881/18.12.2013, 1933/27.12.2013 και 90/29.01.2014 αποφάσεις της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου. Ο Δήμος Θεσσαλονίκης, μετά την υπ' αριθ. 549/19.03.2014 ομόφωνη απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του, η οποία λήφθηκε με βάση την υπ' αριθ. πρωτ. 990/19.03.2014 Γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Νομικής Υποστήριξης αυτού, άσκησε την από 15.04.2014 με αριθ. πρωτ. 148/16.04.2014 προσφυγή ενώπιον της αρμόδιας Ειδικής Επιτροπής του άρθρου 152 ν. 3463/2006 προς ακύρωση της με αριθ. πρωτ. 12870 + 11806/18.02.2014 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της ΑΔ ΜΑΘΡΑ. Η ως άνω Επιτροπή, με την υπ' αριθ. 104/12.05.2014 απόφασή της (συνεδρίαση 8/12.05.2014) απέρριψε την ως άνω από 15.04.2014 προσφυγή του Δήμου Θεσσαλονίκης για τυπικούς λόγους. Ακολούθως, με βάση την υπ' αριθ. πρωτ. 1756/42394/03.06.2014 Γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Νομικής Υποστήριξης του Δήμου, λήφθηκε η υπ' αριθ. 1024/04.06.2014 ομόφωνη απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου, με την οποία δόθηκε εντολή στη Διεύθυνση Νομικής Υποστήριξης να ασκήσει Αίτηση Θεραπείας κατά της ανωτέρω υπ' αριθ. 104/12.05.2014 απόφασης της Επιτροπής του άρθρου 152 του ν. 3463/2006, ασκήθηκε δε η από 02.06.2014 αντίστοιχη Αίτηση Θεραπείας του Δήμου Θεσσαλονίκης. Η ως άνω Επιτροπή, με την υπ' αριθ. 143/2014 (συνεδρίαση της 18.06.2014) απόφασή της απέρριψε την αίτηση θεραπείας του Δήμου Θεσσαλονίκης για τυπικούς και πάλι λόγους και επικύρωσε την προηγούμενη απόφαση της ίδιας Επιτροπής, χωρίς να ερευνήσει κατ' ουσίαν τα ζητήματα νομιμότητας των επίμαχων αποφάσεων της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου, τα οποία είχαν τεθεί με την αρχική υπ' αριθ. πρωτ. 12870 + 11806/18.02.2014 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης, με την οποία ακυρώθηκαν οι αποφάσεις αυτές. Κατόπιν αυτών, ο Δήμος Θεσσαλονίκης άσκησε νόμιμα και εμπρόθεσμα την από 19.07.2014, με αριθ. κατάθ. ΓΠ 8534/2014/22.07.2014 αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ, προς ακύρωση της υπ' αριθ. πρωτ. 12870 + 11806/18.02.2014 Αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της ΑΔ ΜΑΘΡΑ και των προαναφερθεισών αποφάσεων της Επιτροπής του άρθρ. 152 ν. 3463/2006 που είχαν απορρίψει για τυπικούς λόγους την προσφυγή και την αίτηση θεραπείας του Δήμου, αντίστοιχα, η οποία εκκρεμεί στο ως άνω δικαστήριο.

11. Μετά την άσκηση των ως άνω ενδίκων μέσων, η κρίσιμη δικαστική απόφαση κατέστη αμετάκλητη για τους 560 από τους 599 νικητές ενάγοντες.

12. Η ανάγκη προάσπισης των συμφερόντων αλλά και των ειδικότερων αναγκών του Δήμου και των δημοτών του επέβαλε την εξυγίανση και σταθεροποίηση του καθεστώτος εργασίας των συγκεκριμένων προσώπων. Αυτή η εξυγίανση και σταθεροποίηση δρομολογήθηκε με την υπ' αριθ. 2844/2013 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και στη συνέχεια με την υπ' αριθ. 235/24.02.2014 Απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης περί συστάσεως προσωποπαγών θέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στο Δήμο Θεσσαλονίκης ως προς τους εργαζόμενους για τους οποίους η παραπάνω δικαστική απόφαση κατέστη αμετάκλητη. Η σύσταση των θέσεων αυτών υλοποιήθηκε νομίμως με την υπ' αριθ. 36545/12.06.2014 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας Θράκης που δημοσιεύθηκε νόμιμα στο ΦΕΚ (1549/12.06.2014, τ. Β'), έκτοτε δε οι εργαζόμενοι αυτοί μισθοδοτούνται κανονικά, με την

απαραίτητη προηγηθείσα έγκριση από τον καθύλη και κατά τόπο αρμόδιο προς τούτο Οικονομικό Επίτροπο.

13. Το Δημοτικό Συμβούλιο, με την ανωτέρω απόφασή του για τη σύσταση των προσωρινών προσωποπαγών θέσεων, ενέκρινε κατ' ουσίαν τις επίμαχες αποφάσεις της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου και τις επικύρωσε, έστω και σιωπηρά. Η απόφαση αυτή δεν προσβλήθηκε ούτε ακυρώθηκε από τον ΓΓ ΑΔ ΜΑΘΡΑ, ο οποίος, αντίθετα, την ενέκρινε και την επικύρωσε, με την υπ' αριθ. 36545/12.06.2014 απόφασή του που δημοσιεύθηκε νόμιμα στο ΦΕΚ, επικυρώνοντας έτσι έμμεσα και τις επίμαχες αποφάσεις της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου.

14. Με τον τρόπο αυτό καλύφθηκαν οργανικές θέσεις διαφόρων Υπηρεσιών του Δήμου, που έχουν καίρια σημασία για τη δυνατότητα άσκησης των νόμιμων αρμοδιοτήτων, οι οποίες θέσεις προβλέπονται από τον ισχύοντα ΟΕΥ αυτού, χωρίς να σημειωθεί καμία υπέρβαση στους αριθμούς των αντίστοιχων θέσεων.

Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση οι έξι Δημοτικοί Σύμβουλοι δεν έκαναν τίποτε άλλο παρά έκριναν και αποφάσισαν με γνώμονα την επιστροφή στη νομιμότητα και την εφαρμογή του Συντάγματος.

Επειδή η μόνη "παράβαση καθήκοντος" που διέπραξαν ήταν να φροντίσουν, ως όφειλαν, για την εύρυθμη λειτουργία του δεύτερου μεγαλύτερου δήμου της χώρας μας- απαραίτητο όρο για την εκτέλεση των υποχρεώσεων τους προς τους δημότες.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1) Θα προβείτε σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες ώστε να παύσει εναντίον των έξι εν ενεργεία Δημοτικών Συμβούλων η πειθαρχική διαδικασία, και να σταματήσει η ταλαιπωρία και ο διασυρμός τους;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Τάσος Κουράκης

Όλγα Γεροβασίλη

Ιωάννα Γαϊτάνη

Δέσποινα Χαραλαμπίδου

Γιάννης Αμανατίδης

Λίτσα Αμμανατίδου-Πασχαλίδου